Това е плахата, нежна-
съчувствителната усмив-
ка на моми и жени, кои-
| тѣ са прегорели заедно
момичето, но в нея има и
нервност от тежка при-
мирена | тъга, която из-
ва от съзнанието у всич-
ките, че живота, който
е е струпал между тях,
е бил и не може да бъде
друг, освен ефимерен, недо-
стигнат до бъдещето прос-
|| тие.

| Добро утро, синьора!... –
вежливо поздравява той.
| Добро утро, капитан
Бравов!... – отговаря тя.
И в последните ~~на плакато~~